

Önálló gondolkodásra, a közéleti szereplés gyakorlására késztet 244

Érdekes szeminárium könyvtári dolgozóknak

● Nemrég meglátogattuk a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár központjában rendezett szakszervezeti politikai oktatás „Társadalmunk kérdései” I. tanfolyam egyik szemináriumi foglalkozását. A résztvevők nagyobb részét fiatal nők voltak, jelentős munkaköri és előképzettségbeli különbségekkel. Egyetemet végzettek, felsőfokú könyvtárosi iskolán tanulók, érettségizettek és nyolc általánost végzett dolgozók egy asztal körül ültek.

Mivel bizonyos okok miatt a foglalkozások ütemében elmaradás volt, a propagandista, *Gáliczky Éva*, a bibliográfiai osztály tudományos főmunkatársa ezen a szemináriumon összevonta a „Gazdaságpolitika és életszínvonal”, valamint az „Ideológia és ideológiai harc” című témát.

A hallgatók kivétel nélkül természetesen tartották, hogy a tankönyvet beszerezzék és hogy az adott fejezeteket meg kell tanulni. Ezért fel sem vetődött, hogy a propagandista az anyagot mechanikusan visszakérdezze. A szeminárium ennél többet akar nyújtani az ismeretek elmélyítésével, a problematikus részletek tisztázásával, s mindezt érdekesen, önálló gondolkodásra készítetően.

Gáliczky Éva nagy tapasztalatokkal rendelkező propagandista, sokoldalú tárgyi tudással és jó vitairányító készséggel oldotta meg most is feladatát. Egyrészt sikeresen válogatta ki a téma csomópontjait, ami önmagában is felkeltette az érdeklődést, másrészt már a kérdések feltevésében is közelített a hallgatók egyéni élményeihez. Például az *életszínvonal komplex fogalmát* úgy bontotta szét összetevőire, hogy több hallgatót felkért, mondják el, mi-
ben látják saját életszínvonaluk tartalmát, tapasztaltak-e abban az elmúlt években változást?

A vitában egyértelműen bebizonyosodott, hogy bár a fizetés, a jövedelem lényeges eleme az életszínvonalnak, de nem minden. Az egyetemet most elvégzett kolléganő legalább annyira értékelte az ott szerzett tudást és azt az igényesebb, színvonalasabb munkakört, amit a diploma révén megkapott. Igaz, hogy a fejlett nyugati „fogyasztói társadalmak” jelenleg még nagyobb béreket fizetnek, azonban *az nem pótolja azt a biztonságérzést, amit a szocialista társadalom a munkában, a művelődésben, a társadalombiztosításban stb. mind magasabb fokon nyújt, —* mondták.

Nem volt meglepő, hogy a könyvtárosi környezetben érdeklődéssel foglalkoztak az ideológia témájával. A marxista ideológia alapkérdései általában ismertek voltak a hallgatók előtt. Ugyanakkor feltűnt; arra a kérdésre, hogy milyen polgári ideológiai elméleteket ismernek, csend következett. A téma közelebbi vizsgálata folyamán azonban kiderült, hogy *a hallgatók a hétköznapi életben lépten-nyomon találkoztak a polgári ideológia különböző megnyilvánulásaival*, de azoknak éppen az a sajátosságuk, hogy szocializmus ellenességüket leplezni igyekeznek.

Gáliczky Éva azt vallja, hogy a szemináriumon nemcsak az adott téma elsajátítása, azaz a tanulás a cél, hanem kiváló alkalom arra is, hogy a résztvevők fejlesszék kommunikációs készségüket, felszólalásaik révén is gyakorolják a közéleti szereplést. A viták során szerezzenek demokratikus élményeket, a saját meggyőződésük bátor és logikus kifejtése mellett tanulják meg tisztelni és mérlegelni mások álláspontját is. E törekvések valóban érvényesültek a foglalkozáson és magyarázatot nyújtottak arra, hogy miért jönnek össze önként és örömmel a hallgatók munkaidő után, sokan távoli kerületekből. Viszont az is igaz, hogy a propagandista következetes abban, hogy *a foglalkozások maximum másfél óráig tarthatnak*.

A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár szakszervezeti politikai tanfolyamát 15 éven át, egészen a múlt év végéig a főigazgató, *Révész Ferenc* vezette. Érthető, hogy a nagy műveltségű, veterán munkásmozgalmi tapasztalatokkal rendelkező propagandista szemináriumi rendkívüli eseményt jelentettek a könyvtári dolgozók körében, és a foglalkozásokon mindig sok volt a „vendég” is. „Ilyen örökségnek nem könnyű megfelelni” sóhajtott fel az utód.

A szemináriumi foglalkozás tapasztalatai alapján azonban meggyőződéssel állíthatjuk: *mindent megtesz, amit elvárnak tőle. Csak így tovább!*

Simonyi Pál